

Kız ve Ay Tilkisi

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Ay Tilkisi

Ebru Mina TOMURCUK

Lily penceresinin önünde durdu ve gökyüzündeki büyük, yuvarlak aya baktı. Ay parlak ve gümüş rengiydi ve sanki ona gülümsüyordu. Üzerinde küçük beyaz yıldızlar olan gök mavisi geceliği ve ayaklarını sıcak tutan yumuşak kırmızı terlikleri vardı. İnce sarı bir kurdele dalgalı siyah saçlarını tutuyordu. Kehribar kahverengi gözleri parıldarken fısıldadı: "İyi geceler, Ay."

Sonra Lily tuhaf bir şey gördü. Ayda küçük bir tilki parlıyordu! Ay ışığı gibi parlayan yumuşak, gümüş beyazı tüyleri vardı. Altın rengi gözleri kırpındı ve kabarık kıvrık kuyruğu sallandı. Boynundaki ince mavi bir kordondan minik bir hilal kolye sarkıyordu. Lily'nin kalbi hayretle hızla çarptı. "Bir ay tilkisi!" diye fısıldadı. "Bu nasıl olabilir?"

Her gece Lily ay tilkisini penceresinden izledi. El salladı ve tilki küçük bir patisiyle ona el salladı. Orada, ayda tek başına yalnız olup olmadığını merak etti. Lily böyle bir arkadaşı olmanın nasıl bir şey olacağını hayal etti. Birlikte yıldızların arasında uçmayı hayal etti. Hayal gücü, gece karanlık olsa bile onu gülümsetti.

Bir gece Lily penceresini aralık bıraktı. İeri serin bir esinti girdi, sonra başka bir Őey daha. Odası yumuŐak bir ıŐıkla doldu ve iŐte ay tilkisi oradaydı! Pencere kenarında oturuyordu, tyleri hafif yıldız parıltılarıyla ıŐıldıyordu. "Merhaba," dedi Lily nazike. Tilki uzun kulaklarını yana eėdi ve utangaa baŐını salladı. "ArkadaŐ olmak ister misin?" diye sordu Lily.

Ay tilkisi Lily'nin yatağına atladı. Bir kedi kadardı ve tüyleri sıcak ve yumuşacıktı. "Hep bir arkadaşım olsun istemiştim," dedi tilki minik, müzikal bir sesle. "Her gece seni aydan izliyorum. Hep bana el sallıyorsun." Lily'nin yuvarlak yanaklarında mutlu bir gülümsemeyle gamzeler oluştu. "Ben Lily," dedi. "Geldiğin için çok mutluyum!"

Ay tilkisi kabarık kuyruğunu salladı. "Sihirli bir şey görmek ister misin?" diye sordu. "Ah, evet!" dedi Lily. Tilki hilal kolyesine dokundu ve birden havada süzölmeye başladılar! Pencereden dışarı uçup yıldızlı gökyüzüne yükseldiler. Rüzgâr dalgalı siyah saçlarının yanından geçerken Lily sıkıca tutundu. Aşağıda evler minik oyuncaklar gibi görünüyordu.

Uykulu çatıların ve karanlık, fısıldayan ağaçların üzerinden uçtular. Ay tilkisinin ışığı dost bir fener gibi yollarını aydınlattı. "Nereye gidiyoruz?" diye sordu Lily. "En sevdiğim yere," dedi tilki. "Sadece geceleri büyüyen bir bahçeye. Yıldızlar gibi parlayan çiçeklerle dolu." Lily'nin kehribar kahverengi gözleri heyecanla kocaman açıldı. Böyle bir bahçeyi hiç duymamıştı.

Kısa süre sonra yumuşak, sihirli bir ışıkla parlayan bir bahçeye indiler. Her renkten çiçek her yerde açmıştı ve minik yıldızlar gibi parıldıyor, ışıldıyorlardı. Işıldayan pembe çiçekler, parlayan mavi çiçekler ve esintide dans eden sarı taç yapraklar vardı. "Çok güzel!" diye fısıldadı Lily. Ay tilkisi gülümsedi. "Işıltılı bahçeye hoş geldin," dedi.

Ay tilkisi Lily'yi kıvrımlı bir patika boyunca yürüttü. "Hadi her patikayı keşfedelim!" dedi. Geçerken açılan çiçeklerin ve hafif bir melodi mırıldanan ağaçların yanından koştular. Lily'nin hayal gücü bahçeyi daha da fazla ışıkla doldurdu. Çiçekleri küçük fenerler olarak hayal etti ve daha da parladılar. Tilki güldü. "Hayal gücün her şeyi parlatıyor!"

İşıldayan çiçekler arasında saklambaç oynadılar. Ay tilkisi parıldayan mor çiçeklerden bir çalının arkasına saklandı, kabarık kuyruğu dışarıdaydı. Lily kıkırdadı ve onu hemen buldu. Sonra Lily saklandı ve tilki altın rengi gözleriyle onu buldu. "Seni buldum!" diye bağırdı. Birbirlerini kovaladılar ve bahçeyi ezbere öğrenene kadar her patikayı keşfettiler.

Birden bahçe kararmaya başladı. Çiçeklerin ışığı soldu ve hava serinledi. "Ne oluyor?" diye sordu Lily. "Bahçenin parlamak için hayal gücüne ihtiyacı var," dedi tilki üzgünce. "O olmadan ışık söner." Lily derin düşündü. Gözlerini kapattı ve bahçeyi dost ateş böcekleri ve dans eden yıldızlarla dolu hayal etti. Yavaşça çiçekler yeniden parlamaya başladı.

Lily gözlerini açtı. Bahçe her zamankinden daha parlaktı! Çiçekler binlerce minik güneş gibi parıltıyordu. "Başardın!" diye sevindi ay tilkisi. "Hayal gücün hepsinin en güçlü ışığı." Lily tilkiye sarıldı ve tüyleri sıcak ve yumuşacık hissettirdi. "Senin sayende başardım," dedi. "Bana yolu gösterdin." Birbirlerine gülümsediler.

Ay tilkisi hilal kolyesine yeniden dokundu. "Eve dönme zamanı," dedi nazıkçe. "Ama her zaman arkadaş olacağız." Yıldızlı gökyüzünden geri uçtular ve yumuşakça Lily'nin odasına indiler. Tilki pencere kenarına atladı. "Geri gelecek misin?" diye sordu Lily. "Her gece," diye söz verdi tilki. "Sadece aya bak ve el sallama."

Lily yatağına tırmandı ve ay tilkisi kabarık kuyruğıyla onu yorganın altına soktu. "Serüven için teşekkürler," diye fısıldadı Lily. "Hayal gücün için teşekkürler," diye yanıtladı tilki. "Bahçeyi çiçeklendirdi." Yananağına minik bir öpücük kondurdu ve gökyüzüne sıçradı. Lily onu ayda küçük bir ışık olarak kalana kadar izledi.

Ertesi sabah Lily annesine ay tilkisini ve ısıltılı bahçeyi anlattı. Annesi gülümsedi ve "Ne harika bir hayal gücün var!" dedi. Lily bunun gerçek olduğunu biliyordu. Sarı kurdelesini taktı ve aralıklı dişleriyle gülümsedi. O gece aya baktı ve el salladı. Ay tilkisi de ona el salladı ve Lily içinin ısındığını hissetti.

Ve o geceden sonra Lily, hayal gücünün dostluğa dönüşebileceğini öğrendi. Meraklı ve cesur olmanın sihirli serüvenlere yol açabileceğini öğrendi. Ve ne zaman kendini yalnız hissetse aya baktı ve arkadaşını, ay tilkisini hatırladı. Dostluğun da tıpkı ışıltılı bir bahçe gibi, paylaşıldığında en parlak şekilde ışıldadığını biliyordu.